

F. t. l. vedr. forsikringsaftaleloven m.v.

Af boafgiftslovens § 8, stk. 3, følger dog, at afgifts-
pligten for afdødes del af fællesboet indtræder, uanset
om boet skiftes, hvis den længstlevende indgår nyt
ægteskab, dvs. uanset, at arvingerne har accepteret, at
boet ikke skiftes (har givet skifteafkald).

Adgangen til at give skifteafkald ved længstleven-
des indgåelse af nyt ægteskab med forbehold af arve-
retten foreslås udelukket i § 26, stk. 2, 2. pkt. i det for-
slag til ny arvelov, der er fremsat samtidig med dette
lovforslag.

Som konsekvens heraf foreslås det at ophæve boaf-
giftslovens § 8, stk. 3.

Der er som hidtil ikke noget til hinder for, at arvin-
gerne både giver skifteafkald og afkald på deres arv.
Det indebærer, at ægtefællerne overtager boet til fri
rådighed.

*Til nr. 4 og 5 (§ 10, stk. 6, 1. pkt., § 12, stk. 1, 4. pkt.,
og § 12, stk. 1, 5. pkt.)*

Der er tale om konsekvensændringer som følge af
den foreslåede ophævelse af § 8, stk. 3, jf. bemærk-
ningerne til § 6, nr. 3, ovenfor.

Til nr. 6 (§ 36, stk. 6)

I forslaget til ny arvelov videreføres de gældende
regler om arvehenstand med visse udvidelser. Skifte-
retten vil efter §§ 35-37 kunne give en ægtefælle hen-
stand med udbetaling af arven - eller en del heraf - til
livsarvinger efter den førstafdødes ægtefælle, hvis ar-
ven ikke kan udbetales, uden at ægtefællen bliver nødt
til at sælge f.eks. familiens bolig. Der vil skulle stilles
sikkerhed for arvekravet. Henstand gives for en peri-
ode på 5 år fra den førstafdødes ægtefælles død og kan
forlænges i yderligere 5 år. I forhold til en fælles livs-
arving løber henstanden dog altid til livsarvingens
fyldte 18 år. Tilsvarende gælder i forhold til en sær-
livsarving efter den førstafdødes ægtefælle, hvis den
længstlevende ægtefælle overtager forsørgelsesplig-
ten over særlivsarvingen.

Selvom der er givet arvehenstand, er boet skiftet.
Dette indebærer, at afgiftspligten er indtrådt, og at der
skal betales boafgift efter lovens § 1.

Arvelovsudvalget anfører i betænkningen s. 146, at
det bør overvejes at ændre boafgiftsloven, således at
afgiftsberegningen udskydes til det tidspunkt, hvor
henstanden udløber, og hvor arvingen får arven udbet-
talt. Baggrunden herfor er ifølge Arvelovsudvalget, at
kravet om betaling af boafgift ved førstafdødes død
ikke harmonerer med, at arvehenstandsreglerne har
som hovedformål at yde den længstlevende en midler-
tidig likviditetsmæssig forstrækning.

Det foreslås derfor i boafgiftslovens § 36 at indsæt-
te en bestemmelse om, at der gives henstand med den

boafgift, der hviler på et arvekrav, hvis der efter
§§ 35-37 i arvelovsforslaget er givet henstand med
udbetaling af arven.

Det foreslås – i overensstemmelse med Arvelovs-
udvalgets anbefalinger – at boafgiften forfalder, hvis
arvekravet overdrages eller belånes, således at der
skabes mulighed for realisering af henstandsarven.
Boafgiften forrentes ikke i henstandsperioden.

Til § 7 (dødsboskatteloven)

Til nr. 1 (§ 58, stk. 2, 1. pkt., og § 71, stk. 4)

Dødsboskattelovens § 58 afgrænser anvendelses-
området for dødsboskattelovens kapitel 10 om beskat-
ningen af en længstlevende ægtefælle, der overtager
hele boet efter førstafdøde. Hovedanvendelsesområ-
det for disse regler er uskiftet bo, men reglerne gælder
også i visse andre situationer, bl.a. når boet umiddel-
bart udlægges til den længstlevende ægtefælle efter
dødsboskiftelovens § 22, fordi reglerne i arvelovens
§§ 7 a og 7 b om ægtefællens udtagelsesret betyder, at
der intet bliver at udlodde til andre arvinger, jf. døds-
boskattelovens § 58, stk. 1, nr. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2 gælder reglerne også i
situationer, hvor der er påbegyndt et egentligt skifte,
når skiftet slutter med, at den længstlevende ægtefælle
er i uskiftet bo eller overtager hele boet efter reglerne
i arvelovens § 7 a eller § 7 b om ægtefællens udtage-
elsesret.

Det foreslås, at dette fortsat skal være gældende ret,
selv om karakteren af ægtefællens udtagelsesret ænd-
res i forbindelse med forslaget til ny arvelov, bl.a.
ved den væsentlige forhøjelse af beløbsgrænsen for
ægtefællens kvantitative udtagelsesret fra 200.000 kr.
til 500.000 kr., jf. § 11, stk. 1 og 2, i det forslag til ny
arvelov, der er fremsat samtidig med dette lovforslag.
Dette findes at harmonere bedst med dødsboskattelov-
ens princip, hvorefter det afgørende for den skatte-
mæssige behandling er, at den længstlevende ægte-
fælle har overtaget hele boet, og ikke i kraft af hvilke
regler dette er sket.

Det foreslås således, at henvisningen til arvelovens
§ 7 a eller § 7 b rettes til en reference til arvelovsfor-
slagets § 11, stk. 1 og 2. Det medtagne forbehold for
så vidt angår § 11, stk. 4, betyder, at reglerne kan finde
anvendelse, selv om særlivsarvinger efter den før-
stafdødes ægtefælle har udtaget aktiver med erin-
dringsværdi. Det bemærkes hertil, at udlodning af le-
gater ved førstafdødes død hidtil ikke har været til hin-
der for, at dødsboskattelovens kapitel 10 fandt anvendelse,
jf. formuleringen af dødsboskattelovens § 58,
stk. 1, nr. 4.